

Caracterizarea personajului George Demetru Ladima din opera Patul lui Procust scrisa de Camil Petrescu-a doua parte

Eroul nu se poate realiza social, iar gazetaria lui, activa, justitiara, necrutatoare, devine stanjenitoare in contextul politic amintit. Intre Ladima si societate este un continuu impact, pornit in primul rand dintr-o deosebire de conceptie si de atitudine. Eroul "a vazut idei", si din incompatibilitatea acestora cu existenta sociala, cu legile generale corupte care guverneaza societatea, se naste acest impact. Orgolios si lucid, devine un inadptabil: "Eu sunt un om care scrie... Si daca nu scriu ceea ce gandesc, de ce sa mai scriu? Nu pot altfel". Prins in malaxoarele unei societati bazate pe coruptie si compromis, Ladima nu va rezista.

Apoi, drama lui Ladima este de ordin personal si afectiv, generata de dragostea-i nefireasca pentru actrita fara talent Emilia Rachitaru. Poetul o inconjoara pe aceasta cu o dragoste oarba si stelara, vazand in terestra Emilia pe inalta doamna a visurilor lui, revarsand asupra ei tot preaplinul de sentimente ce nu poate fi canalizat intr-o alta directie. Nerealizat in viata sociala, Gedem cauta aici adapostul mult dorit, tandretea si intelegerea care sa-i oblo-jeasca ranile si sa-i aline durerile permanentei sale lupte cu morile de vant.

Ladima sufera insa un proces permanent de automistificare. El invismanteaza, constient, in aur si purpura o curtezana de duzina, pentru ca apoi sa o proslaveasca, sa o idolatrizeze, sa o imortalizeze in cadentele sfinte ale rarefiatei lui iubiri. Fred Vasilescu observa ca el se amagea cu oarecare luciditate, ca, patimas, "imprumuta insusi Emiliei tot ceea ce-i trebuie ca s-o poata iubi si o iubeste anume, pentru ceea ce i-a imprumutat chiar el". Cat este luciditate si cat este nebunie in aceasta proclamare de idol? Si care este adevarata dragoste a lui Ladima? Ce rost are, in demersul narativ al romanului, abulicul D., si care ar fi raportul intre el si Gedem? Intrebarile s-au mai pus, fara o solutionare definitiva. Nu rareori afabulatia romanului ne ofera intalniri, intamplatoare sau nu, ale lui Gedem cu doamna T. Sa nu uitam si scrisoarea de adio, dedicata de Ladima (tot) doamnei T.

Sa te prosternezi in fata unui idol si idolul sa te indeparteze; sa invismantezi o fiinta vulgara in hainele idolului, sa te amagesti ca aceasta este adevaratul idol, si aceasta sa te respinga; s-o canti mereu, sa te amagesti mereu, s-o proslavesti si iar sa te amagesti, pe cand ea isi completeaza harnic colectia de amanti. Abia de aici incepe marea tragedie a lui Ladima. Si, poate, o alta intelegere a lui.